

Czwartek, 25 marzec 2021

P9_TA(2021)0102

Zamówienia w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa oraz transfer produktów związanych z obronnością: wdrożenie odpowiednich dyrektyw

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy 2009/81/WE w sprawie zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa oraz dyrektywy 2009/43/WE w sprawie transferów produktów związanych z obronnością (2019/2204(INI))

(2021/C 494/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE⁽¹⁾ („dyrektywa w sprawie zamówień w dziedzinie obronności”),
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie⁽²⁾ („dyrektywa w sprawie transferów”),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2016 r. na temat wdrożenia dyrektywy 2009/81/WE w sprawie zamówień publicznych w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa, przedkładane w celu spełnienia wymogu art. 73 ust. 2 tej dyrektywy (COM(2016)0762),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2016 r. pt. „Ocena dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie” (COM(2016)0760),
 - uwzględniając zawiadomienie Komisji z dnia 30 listopada 2016 r. pt. „Wytyczne dotyczące udzielania zamówień międzyrządowych w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa (art. 13 lit. f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE)” (C(2016)7727),
 - uwzględniając zalecenie Komisji (UE) 2018/624 z dnia 20 kwietnia 2018 r. w sprawie transgranicznego dostępu do rynku dla poddostawców i MŚP w sektorze obronnym⁽³⁾,
 - uwzględniając zawiadomienie Komisji w sprawie wytycznych dotyczących wspólnych zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa (dyrektywa 2009/81/WE w sprawie zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa)⁽⁴⁾,
 - uwzględniając analizę Biura Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS) z września 2020 r. pt. „Pakiet dotyczący obronności UE: dyrektywy w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności i transferów wewnątrz-wspólnotowych” („EU Defence Package: Defence Procurement and Intra Community Transfers Directives”),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu, a także art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Spraw Zagranicznych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A9-0025/2021),
- A. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie zamówień w dziedzinie obronności ma na celu wprowadzenie sprawiedliwych i przejrzystych zasad dotyczących zamówień w dziedzinie obronności, aby zapewnić przedsiębiorstwu sektora obronnego w państwach członkowskich możliwość dostępu do rynków obronnych innych państw członkowskich;

⁽¹⁾ Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76.

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 23.4.2018, s. 87.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 157 z 8.5.2019, s. 1.

Czwartek, 25 marzec 2021

- B. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie transferów zmierza do poprawy funkcjonowania europejskiego rynku wyposażenia obronnego (EDEM), promowania integracji łańcucha dostaw produktów obronnych UE oraz zwiększenia bezpieczeństwa dostaw poprzez uproszczenie zasad i procedur dotyczących wewnątrzunijnych transferów produktów związanych z obronnością;
- C. mając na uwadze, że obie dyrektywy zakładają wzmocnienie wewnętrznego rynku produktów związanych z obronnością oraz zwiększenie konkurencyjności EDEM-u;
- D. mając na uwadze, że dyrektywy składające się na pakiet dotyczący obronności są potrzebne, by dalej rozwijać europejską kulturę bezpieczeństwa i obrony w oparciu o wspólne wartości i cele Unii, z poszanowaniem szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony poszczególnych państw członkowskich;
- E. mając na uwadze, że w ocenie z 2016 r. Komisja stwierdziła, że cele dyrektywy w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności zostały osiągnięte jedynie częściowo, gdyż umożliwiły początkowy wzrost konkurencji, przejrzystości i niedyskryminacji na rynku zamówień publicznych w dziedzinie obronności w UE, ale do pełnej realizacji tych celów konieczne są znacznie większe postępy w spójnym stosowaniu dyrektywy przez państwa członkowskie;
- F. mając na uwadze, że badanie przeprowadzone przez EPRS wykazało niewystarczający wpływ dyrektywy w sprawie zamówień w dziedzinie obronności na europeizację łańcuchów wartości w dziedzinie obronności;
- G. mając na uwadze, że ocena Komisji z 2016 r. wykazała, że różnice w sposobie transpozycji dyrektywy w sprawie transferów spowodowały poważne przeszkody w jej skutecznym zastosowaniu, co doprowadziło do powolnego lub niepełnego wprowadzenia jej w życie w poszczególnych państwach członkowskich, ogólnego braku harmonizacji wymogów i procedur w poszczególnych państwach członkowskich oraz wysoce zróżnicowanych warunków, a także ograniczeń w ogólnych zezwoleniach na transfer (GTL) publikowanych przez państwa członkowskie;
- H. mając na uwadze, że oprócz ogólnych przeszkód w dostępie do rynku związanych z odległością geograficzną, barierami językowymi i brakiem transgranicznej wiedzy o rynku, małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) w sektorze obrony muszą stawić czoła dodatkowym utrudnieniom administracyjnym, takim jak obawy dotyczące bezpieczeństwa dostaw, złożoność przepisów dotyczących podwykonawstwa oraz wysokie koszty certyfikacji;
- I. mając na uwadze, że MŚP napotyka poważne wyzwania, kiedy biorą udział w procedurach udzielania zamówień publicznych;
- J. mając na uwadze, że głównym powodem braku udziału MŚP w tych procedurach jest brak transgranicznego dostępu do łańcuchów dostaw; mając na uwadze, że łańcuchy dostaw w dziedzinie obronności w znacznym stopniu ukierunkowane są na dany kraj, co stanowi dodatkowe wyzwanie dla MŚP, które chciałyby włączyć się w łańcuchy dostaw w dziedzinie obronności w innych państwach europejskich; mając ponadto na uwadze, że z powodu trudności finansowych producenci oryginalnego sprzętu nadal ograniczają się do zlecania podwykonawstwa tym MŚP, z którymi już wcześniej współpracowali;
- K. mając na uwadze potrzebę opracowania kompleksowego i całościowego podejścia do europejskiego rynku wyposażenia obronnego, które oficjalnie połączy wszystkie istniejące fragmenty, takie jak Europejski program rozwoju przemysłu obronnego, działanie przygotowawcze Unii w zakresie badań nad obronnością, Europejski Fundusz Obronny (EFO), stała współpraca strukturalna (PESCO), wspólne stanowisko w sprawie wywozu broni, rozporządzenie w sprawie podwójnego zastosowania ⁽³⁾, dwie dyrektywy pakietu dotyczącego obronności z 2009 r. oraz przyszłe inicjatywy, takie jak wspólne zasady dotyczące bezpieczeństwa dostaw;
- L. mając na uwadze, że bez spójności strategii politycznej oraz wysiłków zmierzających do stworzenia powiązań między różnymi fragmentami tej strategii istnieje ryzyko, że działania na szczeblu UE przyczynią się do pogłębienia istniejących zakłóceń na rynku i innych wysoce nieskutecznych procesów i polityk w sektorze obrony;

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).

Czwartek, 25 marzec 2021

Poprawa funkcjonowania wewnętrznego rynku produktów obronnych poprzez lepsze wdrożenie i egzekwowanie przepisów pakietu dotyczącego obronności

1. ponownie wyraża poparcie dla ambitnych założeń dyrektyw zawartych w pakiecie dotyczącym obronności, które powstały w celu promowania dalszej integracji łańcucha dostaw w sektorze obronności UE oraz zwiększenia wzajemnego zaufania i przejrzystości między państwami członkowskimi, a także równego traktowania i ogólnej konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego;
2. zaznacza, że skuteczne wdrożenie dyrektyw jest krokiem na drodze do spełnienia planów UE dotyczących autonomii strategicznej i Europejskiej Unii Obrony; podkreśla, że dyrektywy te mogłyby zwiększyć spójność polityki obronnej UE oraz wesprzeć rozwój europejskiego przemysłu obronnego, pod warunkiem że państwa członkowskie będą miały wspólną wizję i wspólne perspektywy strategiczne w odniesieniu do europejskich inicjatyw w dziedzinie obronności;
3. ubolewa nad utrzymującą się fragmentacją unijnego wewnętrznego rynku produktów obronnych, która nadal prowadzi do niepotrzebnego powielania działań oraz mnożenia nieefektywności w wydatkach państw członkowskich na obronność;
4. z zadowoleniem przyjmuje niektóre pozytywne trendy zaobserwowane w stopniowym wdrażaniu dyrektywy w sprawie zamówień w dziedzinie obronności, a mianowicie rosnącą liczbę ogłoszeń o zamówieniach i ogłoszeń o udzieleniu zamówienia wydawanych przez państwa członkowskie oraz rosnący odsetek zamówień publicznych ogłaszanych w drodze przetargów elektronicznych (Tenders Electronic Daily, TED); podkreśla jednak, że znaczne nakłady na zamówienia publiczne są nadal ponoszone poza zakresem dyrektywy i że zdecydowana większość zamówień jest nadal udzielana przedsiębiorstwom krajowym; podkreśla też, że procedury te nadal nie są łatwo dostępne dla MŚP;
5. zwraca uwagę, że systematyczne stosowanie przez państwa członkowskie przepisów dotyczących wykluczenia, w szczególności tych określonych w art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), może negatywnie wpłynąć na pełne i prawidłowe wdrożenie dyrektywy w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności;
6. przypomina wytyczne interpretacyjne Komisji dotyczące warunków, w jakich można powoływać się na art. 346 TFUE w kontekście zamówień publicznych w dziedzinie obronności, które mają na celu zapobieganie potencjalnemu nadużywaniu, niewłaściwemu stosowaniu i błędnej interpretacji tego przepisu przez państwa członkowskie; wzywa państwa członkowskie do ścisłego przestrzegania wytycznych interpretacyjnych Komisji i zwraca się do Komisji o zapewnienie ich spójnego wdrażania i egzekwowania;
7. wzywa do prawidłowego stosowania wyłączeń i wymogów offsetowych w zakupach w dziedzinie obronności, które ograniczają uczciwą konkurencję na europejskim rynku wyposażenia obronnego, a w szczególności do lepszego monitorowania i egzekwowania prawidłowego korzystania z wyłączenia odnoszącego się do sprzedaży międzyrządowej zgodnie z wytycznymi Komisji z 2016 r. dotyczącymi sprzedaży międzyrządowej i stosowania dyrektywy w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności; wzywa w tym kontekście państwa członkowskie, aby w bardziej systematyczny i kompleksowy sposób przekazywały spójne, dokładne i porównywalne dane dotyczące stosowania wyłączeń, tak aby usprawnić kontrolę i wdrażanie odpowiednich wytycznych Komisji; uważa, że Komisja powinna przyjąć na siebie odpowiedzialność za monitorowanie konieczności i proporcjonalności wyłączeń, na które powołują się państwa członkowskie przy udzielaniu przez nie zamówień nieobjętych zakresem dyrektywy w sprawie zamówień w dziedzinie obronności, natomiast nie powinna polegać głównie na skargach zgłaszanych przez przemysł; nakłania w związku z tym Komisję do wzmoczenia wysiłków i podjęcia śmiałych i proaktywnych środków w celu zapobiegania nadużywaniu wyłączeń, a także do bardziej asertywnej strategii egzekwowania przepisów, w szczególności poprzez zapewnienie skuteczności postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego;
8. uważa, że nadal istnieje silna potrzeba skoncentrowania się na skutecznym wdrażaniu i egzekwowaniu dyrektywy w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności; jest zdania, że w tym celu państwa członkowskie powinny położyć nacisk zarówno na zapewnienie równego traktowania, przejrzystości i konkurencji, jak i na dostęp do zamówień publicznych w tej dziedzinie, a Komisja powinna skupić się na wdrożeniu wspólnych standardów wymiany informacji oraz dostarczaniu państwom członkowskim dalszych wytycznych i informacji dotyczących stosowania przepisów określonych w dyrektywie;

Czwartek, 25 marzec 2021

9. wzywa państwa członkowskie do należytego wdrożenia dyrektywy w sprawie zamówień w dziedzinie obronności, a państwa z silnym przemysłem obronnym o ugruntowanej pozycji – do dawania przykładu innym państwom;
10. uważa, że w celu zapewnienia zorientowanych na jakość i sprawnych zamówień niektóre aspekty wdrażania dyrektywy w sprawie zamówień w dziedzinie obronności mogłyby zostać poprawione, np. stosowanie przez państwa członkowskie procedury otwartej, partnerstw innowacyjnych lub innych nowych procedur przewidzianych w dyrektywie 2014/24/UE⁽⁶⁾, i zachęca państwa członkowskie do stosowania tej dyrektywy, na ile jest to możliwe; wyraża jednak przekonanie, że w tym momencie nie jest potrzebny przegląd dyrektywy w sprawie zamówień w dziedzinie obronności ani dyrektywy w sprawie transferów, ponieważ istniejące ramy regulacyjne są wystarczające, jeżeli są prawidłowo wdrażane i właściwie stosowane oraz egzekwowane;
11. wzywa zatem Komisję do monitorowania wdrażania dyrektyw, poprawy ich przejrzystości oraz udzielania wskazówek państwom członkowskim w celu zapewnienia ich spójnego i pełnego egzekwowania, a tym samym pełnego osiągnięcia ich celów, ponieważ brak wzajemności mógłby zniechęcić do działania państwa członkowskie charakteryzujące się wyższym stopniem wdrożenia dyrektyw;
12. zauważa, odnosząc się do dyrektywy w sprawie transferów, że wykorzystanie nowych narzędzi, w tym GTL, jest raczej ograniczone w porównaniu z indywidualnymi zezwoleniami na transfer (ITL), które miały zostać zastąpione przez nowe narzędzia;
13. dostrzega ponadto, że proces wprowadzania certyfikacji przebiegał wolniej i w mniejszym zakresie niż oczekiwano oraz że nadal istnieją przeszkody w skutecznym stosowaniu dyrektywy w sprawie transferów ze względu na niski poziom wiedzy, zwłaszcza wśród MŚP, na temat narzędzi dostępnych na mocy dyrektywy i istniejących możliwości na rynku wewnętrznym oraz na temat systemu stosowanego przez państwa członkowskie w kontroli eksportu, a także brak harmonizacji we wdrażaniu GTL, które stanowią główne utrudnienia w jej skutecznym stosowaniu;
14. stwierdza w związku z tym, że cele dyrektywy w sprawie transferów zostały osiągnięte jedynie częściowo, w szczególności w zakresie ułatwienia obrotu produktami związanymi z obronnością na rynku wewnętrznym oraz zapewnienia efektywnego rynku wewnętrznego, większego bezpieczeństwa dostaw i poprawy konkurencyjności;
15. podkreśla wagę posiadania prawdziwego rynku wewnętrznego dla wewnątrzunijnych transferów produktów związanych z obronnością, dzięki któremu władze krajowe wiedzą, jakie produkty są transferowane, do jakich odbiorców oraz kiedy zezwolenia na eksport i inne ograniczenia eksportu są redukowane do wymaganego minimum;
16. odnotowuje w tym względzie postępy poczynione przez Komisję w związku z jej zaleceniami dotyczącymi zakresu stosowania i warunków GTL;
17. wzywa Komisję do poprawy wdrażania dyrektywy w sprawie transferów w poszczególnych państwach członkowskich poprzez wywieranie wpływu na krajowe organy władzy, by rozwiązały nierozstrzygnięte kwestie;
18. apeluje o rozwój kontaktów i wymiany między krajowymi organami kontroli transferów w całej UE w celu wyeliminowania istniejących rozbieżności w praktykach kontroli transferów i braku zaufania między państwami członkowskimi oraz oceny możliwości ustanowienia specjalnych punktów kontaktowych do spraw związanych z transferami wewnątrzunijnymi;
19. apeluje do państw członkowskich, aby należycie uwzględniły zalecenia Komisji w sprawie zakresu stosowania i warunków GTL oraz aby unikały dodatkowych warunków transferu w ramach GTL, które byłyby sprzeczne z warunkami wymienionymi w zaleceniach lub je podważały; podkreśla potrzebę zapewnienia tłumaczeń krajowych przepisów dotyczących zezwoleń na transfer, przynajmniej na język angielski; wzywa Komisję, aby w pełni wspierała państwa członkowskie i pomagała im w opracowywaniu zharmonizowanych, globalnych i indywidualnych zezwoleń na transfer dla projektów w ramach Europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego i EFO;
20. z zadowoleniem przyjmuje przepisy dyrektywy w sprawie transferów mające na celu wspieranie wspólnych zamówień w dziedzinie obronności i wzywa państwa członkowskie do wykorzystania wszystkich możliwości współpracy przewidzianych w dyrektywie w czystym duchu solidarności, zwłaszcza w ramach Europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego i przyszłego EFO;

⁽⁶⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65.

Czwartek, 25 marzec 2021

21. zwraca się do Komisji, aby potraktowała priorytetowo działania podejmowane w następstwie zaleceń dotyczących zakresu stosowania i warunków GTL, w tym poprzez rozważenie możliwości przekształcenia zaleceń w wiążące przepisy, z myślą o zapewnieniu stopniowej harmonizacji jako głównego celu na nadchodzące lata;
22. apeluje, by Komisja i państwa członkowskie starały się upowszechniać wiedzę na temat narzędzi i korzyści wynikających z dyrektywy w sprawie transferów, w szczególności wśród MŚP;
23. zwraca uwagę na kompas strategiczny, który ma na celu przeprowadzenie wspólnej analizy zagrożeń; uważa, że pakiet dotyczący obronności powinien być jednym z jego elementów składowych, przyczyniających się do realizacji polityki kontroli eksportu;
24. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by poprawiły jakość, przejrzystość, spójność i dostępność danych oraz rozważyły możliwość utworzenia specjalnych kodów klasyfikacji statystycznej, aby ułatwić monitorowanie wdrażania omawianych dwóch dyrektyw i zapewnić istotną kontrolę;
25. zwraca uwagę na różnice między państwami członkowskimi pod względem liczby ogłoszeń o zamówieniach publikowanych w TED; podkreśla znaczenie zapewnienia dostępności i używalności internetowej bazy danych rejestru certyfikowanych przedsiębiorstw związanych z obronnością (CERTIDER); podkreśla potrzebę systematycznego udostępniania danych na temat transferów wewnątrzunijnych, w tym danych ilościowych i w podziale na kategorie pozwoleń, aby lepiej uwzględnić działalność związaną z obronnością i zbrojeniem; zauważa, że takie różnice są jedną z przyczyn braku wiarygodnych danych i mogą spowodować zaburzenia na rynku wewnętrznym oraz że brak wzajemności może zniechęcać państwa członkowskie charakteryzujące się wyższym stopniem wdrożenia dyrektyw;
26. wzywa Komisję, by zbadała możliwość ustanowienia wspólnych znormalizowanych formularzy administracyjnych w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, i stworzenia europejskiego podejścia do transferu produktów związanych z obronnością;
27. zwraca się do Komisji o zdecydowane egzekwowanie dyrektyw, w tym poprzez częstsze korzystanie z ustanowionego na mocy art. 258 TFUE prawa do wszczynania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; zwraca się do Komisji, by sama inicjowała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, a nie podejmowała działania wyłącznie w następstwie skarg wnoszonych przez podmioty z tej branży;

Przeciwdziałanie fragmentacji rynku i zwiększenie udziału MŚP

28. zauważa, że MŚP zdają się być mniej skuteczne w pozyskiwaniu zamówień w ramach dyrektywy o zamówieniach w dziedzinie obronności niż w przypadku ogólnych zamówień publicznych UE; odnotowuje ponadto, że przepisy dyrektywy dotyczące podwykonawstwa ewidentnie nie były stosowane w sposób regularny i systematyczny przez władze państw członkowskich; stwierdza, że niektóre państwa członkowskie uważają te przepisy za złożone i trudne do realizacji, co częściowo wyjaśnia ograniczony zakres zastosowania dyrektywy, i że w związku z tym należy zachęcać MŚP do udziału w tym procesie oraz uprościć procedury;
29. podkreśla, że proces certyfikacji jest uważany za kosztowny, długi i uciążliwy, a zatem niedostępny i nieatrakcyjny dla MŚP;
30. zwraca się do państw członkowskich o systematyczne stosowanie się do zalecenia Komisji w sprawie transgranicznego dostępu do rynku dla poddostawców i MŚP w sektorze obrony, np. do wymogów dotyczących jakości informacji, podziału zamówień na części lub zmniejszenia obciążeń administracyjnych wynikających z procedury udzielania zamówień;
31. uważa zatem, że cel zwiększenia udziału MŚP został osiągnięty jedynie częściowo;
32. wyraża przekonanie, że zawarte w dyrektywie w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności przepisy dotyczące konkurencji między podwykonawcami nie miały wpływu lub miały bardzo ograniczony wpływ na transgraniczny dostęp poddostawców i MŚP z sektora obronności; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, by ich wewnętrzne procedury pozwalały na transgraniczny udział MŚP w procesach przetargowych w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa, oraz do ułatwienia dostępu do tych procesów oraz uczestnictwa w nich;
33. zauważa, że szereg MŚP działających na rynkach produktów obronnych zajmuje się produktami podwójnego zastosowania, ale wiele takich przedsiębiorstw nadal specjalizuje się właśnie w działalności związanej z obronnością i w związku z tym są one szczególnie uzależnione od transakcji związanych z wojskowością i obronnością;

Czwartek, 25 marzec 2021

34. zwraca się do Komisji o kontynuowanie prac i dokładne zbadanie przyczyn braku uczestnictwa MŚP;
35. wzywa Komisję, aby rozważyła stworzenie zaktualizowanej mapy danych dotyczących odpowiednich MŚP, która – gwarantując ochronę danych wrażliwych i własności intelektualnej – przedstawia ich potencjał przemysłowy i technologiczny oraz do której mogą mieć publiczny dostęp główni wykonawcy z innych państw członkowskich, w celu zidentyfikowania MŚP posiadających odpowiedni potencjał potrzebny do realizacji konkretnych projektów, oraz aby zaproponowała inne skuteczne narzędzia, które mogłyby zwiększyć udział MŚP w procesie zamówień publicznych;
36. wzywa Komisję, by ułatwiła MŚP dostęp do finansowania;
37. stwierdza, że działania państw członkowskich mogłyby znacznie poprawić transgraniczny dostęp do rynku dla MŚP i poddostawców w sektorze obronnym, i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do jak najpełniejszego wdrożenia zaleceń Komisji;
38. wzywa państwa członkowskie, aby wykorzystywały w sposób bardziej systematyczny narzędzia istniejące na szczeblu UE, takie jak Europejska Sieć Przedsiębiorczości, w celu wspierania transgranicznej działalności MŚP;

Utworzenie otwartego europejskiego rynku wyposażenia obronnego

39. wyraża przekonanie, że skuteczniejsze wdrożenie dyrektyw ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia nadrzędnego celu, jakim jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego produktów obronnych i udział w tworzeniu otwartego EDEM-u;
40. zwraca się do Komisji, aby prowadziła działania na rzecz lepszego wdrożenia ram prawnych dotyczących transferów produktów związanych z obronnością, poprawy dostępności GTL w całej UE oraz zarządzenia ograniczonemu stosowaniu systemu certyfikacji, co może przyspieszyć rozwój EDEM-u, a tym samym poprawić funkcjonowanie wewnętrznego rynku produktów związanych z obronnością;
41. apeluje do Komisji o podjęcie konkretnych działań, które umożliwią zbudowanie większego zaufania między państwami członkowskimi w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa w celu zacieśnienia ich współpracy i utworzenia prawdziwego jednolitego rynku produktów związanych z obronnością;
42. uważa, że skuteczne wdrożenie dyrektyw zwiększyłoby również skuteczność inicjatyw obronnych zapoczątkowanych w ostatnich latach, zwłaszcza PESCO, skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD), EFO i zmienionego planu rozwoju zdolności (CDP), które łącznie mogą wzmocnić wspólne planowanie, pobudzić rozwój, zintensyfikować zamówienia i operacje w zakresie zdolności obronnych; wzywa państwa członkowskie do ożywienia EDEM-u poprzez współdziałanie w zakresie projektów w ramach PESCO i EFO; zauważa w związku z tym, że państwa członkowskie powinny dzielić się doświadczeniami i najlepszymi praktykami wynikającymi z dotychczasowego wdrażania pakietu dotyczącego obronności, aby wyeliminować nierówny poziom ich wprowadzania;
43. podkreśla, że potrzebna jest bardziej spójna interpretacja i konsekwentne wdrażanie wspólnego stanowiska UE w sprawie wywozu broni, z uwzględnieniem ośmiu kryteriów UE dotyczących wywozu broni, aby ograniczyć fragmentację unijnego rynku wewnętrznego produktów obronnych i wzmocnić spójność polityki zagranicznej UE; wzywa do podjęcia działań w celu usunięcia wszelkich ewentualnych luk istniejących w dyrektywie w sprawie transferów, we wspólnym stanowisku i w rozporządzeniu w sprawie produktów podwójnego zastosowania;
44. wzywa państwa członkowskie, aby wykazały wolę polityczną do zacieśnienia wewnątrzunijnej współpracy w zakresie nabywania produktów związanych z obronnością oraz współpracę badawczo-rozwojową w dziedzinie obronności i aby wykorzystały współpracę badawczo-rozwojową w dziedzinie obronności oraz nabywanie produktów związanych z obronnością w celu podniesienia poziomu interoperacyjności między ich siłami wojskowymi;
45. wzywa do ponownego podjęcia starań na rzecz rozwiązania problemu utrzymujących się w EDTIB opóźnień i luk w wymiarze technologii i innowacji w celu zmniejszenia rosnącej zależności Europy od importu produktów związanych z obronnością; podkreśla, że aby zbudować niezawodny i kompleksowy europejski rynek wyposażenia obronnego oraz wydajny sektor obronności, Komisja musi przedstawić kompleksową ogólnounijną strategię dotyczącą systemu bezpieczeństwa dostaw;
46. podkreśla, że współpraca w dziedzinie obronności między UE a Zjednoczonym Królestwem nie jest objęta umową o handlu i współpracy, i zaleca przeprowadzenie odpowiedniej analizy wpływu brexitu na unijny rynek wyposażenia obronnego;

Czwartek, 25 marzec 2021

47. uważa, że od czasu przyjęcia obu dyrektyw na europejskim rynku wyposażenia obronnego wprowadzono wiele zmian; apeluje do Komisji, aby w świetle tych zmian przeanalizowała skuteczność dostępnych narzędzi;

o

o o

48. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
